

han henviser til, slet ikke beskæftiger sig med det afgørende problem, nemlig at ved rotation mister Danmark sin andel af initiativretten. Er det ikke korrekt, at det problem slet ikke er med i notatet?

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Godt nytår.

Jeg synes, det er et problem, at statsministeren gang på gang både i efterårets diskussioner og også nu her i starten af det nye års diskussioner om EU-forhold tømmer suverænitetsproblemet for indhold. Hvis man kan lave helt grundlæggende om i EU-konstruktionen, hvis man kan tage et lands kommissær væk fra den Kommission, som har eneretten til at stille forslag, uden at det har noget som helst at gøre med, at Danmark overlader suverænitet, og at det derfor ikke skal gennemføres med fem sjettedeles flertal eller gennem en folkeafstemning, så har man jo reelt tømt suverænitetsbegrebet for indhold.

Jeg har tidligere sagt, og det tror jeg også jeg vil sige nu, at det kan godt være, at man kan få Højesteret med på sådan en fortolkning, det kan godt være, man kan få vurderingen af det, men ud fra en ren politisk betragtning må statsministeren da medgive, at det betyder, at suverænitetsbegrebet reelt er tømt for indhold. Det har stort set ikke nogen betydning, når man kan lave så grundlæggende om, uden at det går ind under suverænitetsbegrebet.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Til hr. Keld Albrechtsen vil jeg sige, at jeg har ikke haft lejlighed til at gå ned i detaljen her straks i det nye år, men med det forbehold så tror jeg ikke, at det er muligt med det grundlag, vi nu har, at Danmark i en ligelig rotationsordning kan være ude mere end én periode.

Det er ikke muligt at forestille sig to sammenhængende perioder f.eks., og derfor er tankegangen om, at Danmark skulle være ude halvdelen af tiden, en tankegang, hvorom jeg kun kan sige, at jeg går ud fra, at den regering, der vil være til den tid, når vi bliver 27, og når man skal forhandle, selvfølgelig vil varetage Danmarks interesser lige så effektivt, som vi prøver at gøre det i fællesskab. Og derfor har jeg svært ved at se den tankegang, som hr. Keld Albrechtsen er inde på, for mig.

Det andet, jeg vil sige, er til hr. Thulesen Dahl – og godt nytår selv – og dermed også til hr. Keld Albrechtsen, og det er om suverænitetsindholdet. Jeg synes næsten, at jeg kun kan holde

mig til det, vi har haft en næsten 30-årig tradition for, nemlig at definere suveræniteten i forhold til vores grundlov, og det er præcis det, jeg holder mig til. Med andre ord: Det er Justitsministeriet, der med grundloven i den ene hånd og den nye traktat i den anden hånd vurderer, om der er tale om suverænitetsafgivelse eller ej.

Hvis vi så siger, o.k. det er én side af sagen, og hr. Thulesen Dahl så spørger, hvad så med det politiske, vil jeg sige, at for mig er det til syvende og sidst ud fra et politisk synspunkt afgørende, hvem der bestemmer hvad. Og hvis vi ser på den danske stat, den danske regering, det danske Folketing, og hvad det er, vi bestemmer, så er det til syvende og sidst stadig væk os, der bestemmer det helt dominerende for Danmarks fremtid. Det, vi bestemmer sammen med de andre, er det, vi ikke kan løse alene. Det er f.eks. de grænseoverskridende miljøproblemer, det er f.eks. international kapital Spekulation, det er f.eks. internationalt samarbejde om en endnu bedre støtte til ulandene, osv. osv.

Så min pointe er egentlig, at suveræniteten i juridisk forstand må defineres i grundloven – og det er den blevet – og de bedste til at vurdere det er Justitsministeriet.

Hvis man så tager en politisk dimension ind, som hr. Thulesen Dahl gør, og det kan man sagtens gøre, det er jeg helt parat til at diskutere, så mener jeg, at det essentielle er det danske demokrati, det danske Folketing.

Derfor er mit afrundende svar til det her spørgsmål – vi jo kan komme tilbage til det ved nogle af de andre – at der ikke er tale om suverænitetsafgivelse.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg bad jo statsministeren bekræfte, at i det notat fra den 6. november, som Justitsministeriet har udarbejdet, har ministeriet overset og slet ikke beskæftiget sig med det, der er det afgørende problem ved en rotation, hvor Danmark f.eks. sidder uden for døren i hver anden periode – selvfølgelig ikke i to perioder i træk, men i hver anden periode; det er faktisk meget sandsynligt, at det bliver deromkring – nemlig at Danmark mister sin andel i initiativretten. Bekymrer det ikke statsministeren, at en EF-ret-ekspert som f.eks. Peter Vesterdorf klart mener, at det er en § 20-sag at indføre rotation i Kommissionen?

Jeg vil godt bede statsministeren foranledige, at Justitsministeriet laver det notat om og beskæftiger sig med det, der er det reelle problem i sagen.